

dring af Ejendomsbeskatningen, som bevirker, at Kapital inddrages, saa vil det sige, at en Ændring, som forhøjer Ejendoms-skatten, selv om det kun er lidt, aldrig vil kunne finde Støtte hos det ærede Medlem. Jeg tror alligevel, at det er et for kategorisk Tilsagn til Beroligelse for det konservative Folkeparti. Det er ganske vist analogt med det Tilsagn, der i sin Tid blev givet angaaende Ejendomsbeskatning til Staten, gaaende ud paa, at man godt kunde gaa med til at fiksere den Grundskat til Staten, der ved det daværende Lovforslag tilsigtedes gennemført, til Beroligelse for dem, der befrygtede, at Haanden senere blev taget fra deres Side, der gerne vil videre fremad ad den Vej. Jeg tror, at man, hvis en Ændring gennemføres, gaaende ud paa forstandigt og fornuftigt at prøve paa at vinde tilbage til Folkets Fælleseje, en Del af de Fællesværdier, der letsindigt og ubetænksomt er kastet ud til Spekulation for de enkelte, vilde vinde de Fordele, som jeg har udtalt Haab om, at man kunde vinde ved en forstandig Beskatning.

Til det ærede Medlem Hr. Raffnsøe vil jeg sige, at vi har ikke lagt Skjul paa, at vi ønskede at faa noget mere af Haanden med Tiden, og efter de Bemærkninger, der blev fremsat af den højtærede Statsminister i Fjor under Behandlingen af Ejendomsbeskatningsloven, har vi ogsaa Grund til at haabe og vente, at vi kan faa lidt mere af Haanden ad Aare. Dernæst vil jeg gerne angaaende en Bemærkning om, at Lovforslaget gør et ufærdigt Indtryk, gøre opmærksom paa, at der findes nogle Trykfejl i Lovforslaget. I § 1 og flere Steder bør der staa 1. Januar 1924 i Stedet for: 1. Juli 1923. Ogsaa i § 4 er der Fejl i Teksten med Hensyn til Tidsangivelsen; men hele Paragraffens Indhold er af en saadan Art, at man kan forstaa, at det er af Tankeløshed, at disse ikke er bragt i Overensstemmelse med Tidsangivelserne i Loven om Grundskat til Staten.

Jeg tror, at det ogsaa rent skattemæssig set vil have Betydning for en Del af Landkommunernes Beboere, om vi faar den uretfærdige Ejendomsskyld ændret hurtigst muligt. Jeg har liggende for mig en Opførelse over, hvad Udstykning af en større Gaard betyder skattemæssig set. Eksemplet er hentet oppe fra Jylland, hvor det opgøres, at man ved Udstykning af en Parcel fra en Herregaard med en Jordværdi af 49 000 Kr. faar ved Bebyggelse en øget Ejendomsskyldværdi paa 89 500 Kr., og at man, efter at Fradraget paa 2 800 Kr. pr. Ejendom er

foretaget, alligevel ved Udstykningen, faar en øget Ejendomsskyldskat af 1 013 Kr. paa de samme Arealer, som før laa til Stordrift. Det vil med andre Ord sige, at Ejendoms skylden bevirker, at der for hver Ejendom, der bliver oprettet, kommer en Forøgelse af den Skat, der før blev svaret til Amt og Kommune, af 100 Kr. pr. Ejendom. Jeg nævner dette som et Eksempel paa, hvor haardt tiltrængt det er, at vi faar en Ændring i vor Ejendomsbeskatning i kommunal Henseende, og jeg nævner det ikke mindst af den Grund, at jeg gerne vilde prøve paa at lette den Udvikling, der gaar ud paa, at større Brug udstykkes, og at flere Hjem oprettes paa disse.

Til Slut vil jeg til den højtærede Indenrigsminister kun bemærke, at jeg glæder mig over, at den højtærede Indenrigsminister nu fremsætter den Udtalelse, at det kun er saglige Grunde, der er Skyld i, at den højtærede Minister ikke har gjort noget ved denne Sag reelt, men kun henholdt sig til Forundersøgelser, og at den højtærede Minister ikke har holdt sig tilbage af politiske Grunde. Det giver mig Haab om, at der er Sandsynlighed for, at denne Sag fremmes, naar de saglige Undersøgelser er tilendebragt. For mig staaer denne Sag betydeligt hævet over Partihensyn. Jeg vil gerne føje til, at den højtærede Indenrigsminister har ikke Ret i, at det ærede Medlem Hr. Wilmann og jeg ingen reel Basis havde for at fremsætte vor Tvivl angaaende dette, at det skulde være saglige Grunde, der bevirkede, at der ikke var fremsat Forslag tidligere. Der er i denne Sags Forhistorie, som allerede omtalt, ikke fremkommet det allermindste, der kunde give os Indtryk af, at man fra den højtærede Indenrigsministers Side vilde afvente Vurderingsresultaterne den 1. Januar 1924 og derefter paa Basis af disse endelig udarbejde et Lovforslag om kommunal Grundskyld. Ved den Fremgangsmaade vil vi altsaa først kunne vente, at et saadant Forslag fremsættes fra den høje Regerings Side — hvis den da er Regering — i Løbet af 2—3 Aar. Det forekommer mig at være en usædvanlig lang Respit at tage i en Sag som den foreliggende. Jeg maa dertil føje, at efter mit Kendskab til Forholdene og efter den Vurdering af Tilstandene, som jeg er i Stand til at foretage, er det en Respit, som er ganske unødvendig lang, og som hos ikke-regeringstro Medlemmer maa medføre en Tvivl i Sindet om, at det er af rent saglige Grunde, man har ventet saa længe. Det glæder mig imidlertid, at den højtærede Inden-